

מסורת הש"ס

(א) לעיל ג, (ב) לעיל קכג.
(ג) ולעיל מג: קכג.
(ד) ובראש בינה ט"א ס"י מא
איתא דר הוהא, (ה) וז"ל
ואמר, (ו) ולעיל ק: קא.
(ז) לקמן קמח: בינה ל.
(ח) כס"א: אין מחסיון לקד,
(ט) וז"ל וכן בשאלמות.
(י) ויפ"ל תוס' בינה יד, ד"ה
בית הלל.

הגהות הב"ח

דאסם לה רירי. ואזמאם. והא דקר
 רע דמפרש ואזיל פיה יפה דלית ליה
 קוים וברקנים: **מתני'**
 האסוק מוקפה הוא וצא לשכב עליו
 לשכב: **ולא יגענונו בידו.** משה
 הוא: **אכל מנענונו בנפשו.** בכתפיו
 וטלטול או הזר הוא דלא שמה
 טלטול: **אן שסיה עליו כר או מדין.**
 דגרי דמיה לאףמיה לשכבה מעתה
 מותר כלי עליו: **מכבש.** פרישתי. שמה
 לזוחים ארוכים וכבדים וסודרין גבדים
 על התחתון ומורדין העליון עליו
 וכבשים את הבגדים על ידי יתדות
 שיש עמודים קצוות מוקפים בארבע
 הפיאות את התחתונה והעליונה
 מוקפת בארבע זוויותיה ועולה ויורדת
 בעמודים וכפי מה שהוא וזה
 לבדוד ומוחז יחד בנקב
 העמוד ואינה יכולה לעלות: **מסירין.**
 את המכבש שנטול את היעד והוא
 יתיר דהיינו לזרז שבה שנטול את
 הכלים: **אכל לא כובשין.** דהיינו

גליון הש"ס

נח' ייבא את דף קמה
מחשבת עין לקמן דף קמה
ע"ל חוס' ד"ה כנעני:
יש"י ד"ה ספסלים וכו'
וסלסן ספסל לא הו' ראון
נ"ל דם ח"ם. עין לקמן דף
קמ' ד"ה ע"ל גרסי' ד"ה
ח"ס ספסל וכו':

הנהגות הגר"א

[א] נח' ושלל נגדו מנדרו
באמרו, ויב יר'ש נגד סדן:

לעזי דש"י

פריש"א, מכבש (לגיהרץ
כנדים).

רבינו חננאל

טעטווי דקמי מעגעניג גניסו: מידק.
דייק: דא דקדא. לאז עטוה איה אלס
בלאזר דר. דקדא. שאל גניסו גניסו
אלס גניסו: לאסוי ד' אסוס.
מיס שעלי: קא דמי כהו. אלס
המיס ד' אמות: אלס זי ווארד זי
אסור. זי מאסו גניסו זי מאסו
אסוי גניסו: אלס זי ווארד זי
מוסר. אין דרך מתכוין בקרי' וקיי'ל
גניסו: קאד. גניסו גניסו על
הקרקע (א) אסוס דלתיא. של מני
לתיא היסר: אדורס. מניס
סומיני גניסו פי היס: שיש. פי:
מניס. מניס: מניס.
לא מוכחא מילתא לאתמולתא כמלן
ד' מוכחא מניס לא היס דלוי עתן
ש' מיס: קטסו דמי למכנס: אלס

תולין פרק עשרים שבת

הבא פיה יפה והבא פיה
די פיה רע דלא דייק ואכיל
שעל המטה. וסתמא
מגעגועו כדי שיהא נף ורך

הקש שע"ג המטה. צריש
קס: הני מלפ"א
(א) צטאלות דרז אחאי צפרשת
קקשה לר' דהוא ליה לפרש

דאית לה רירי והא דקתני גומלין מלפני בהמה שפיה רע בחמור דלא דייק ואכיל ונותנין לפני בהמה שפיה יפה בפרה דדייקא ואכלה: **מתני'** ^(א)הקש שעל גבי המטה לא יענענו בידו אלא מנענעו בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין מנענעו בידו ^(ב)מכבש של בעלי בתים מתירין אבל לא כובשין ושל כובשין לא יען בו ר' יהודה אומר אם היה מותר מע"ש מתיר אתו כולו ושומטו: **גמ'** ^(א)אמר רב נחמן האי פוגלא מלמעלה למטה שרי מלמטה למעלה אסיר אמר רב אדא בר אבא אמרי כי רב תנינא דלא כרב נחמן הקש שע"ג המטה לא יענענו בידו אבל מנענעו בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין מנענעו בידו ש"מ ^(א)מלמטה מן הצד לא שמייה למטול ש"מ אמר רב ^(ב)יהודה הני פלפלי מידק חרא חרא בקתא דסבינא שרי תרתי אסירי רבא אמר ר' כיון דמשני אפילו טובא נמי ^(א)אמר רב יהודה ר' מאן דסחי במאי לינגיב נפשיה כרישא והדר ליסליק דילמא אתי לאתווי ד' אמות בכרמלית אי הכי כי קא נחית נמי קא דחי כחו ד' אמות ואסירי ^(ב)כתו בכרמלית לא גזרו אמר אביי ואיתימא רב יהודה מיט שע"ג גללו מקנחו בקרקע ואין מקנחו בכותל אמר רבא מ"ט בכותל לא משום דמחיו כבוונה הא בין חקלאה הוא אלא אמר רבא ימקנחו בכותל ואין מקנחו בקרקע דילמא אתי לאשוויי גומות איתמר מר בריה דרבינא אמר אחד זה ואחד זה אסור רב פפא אמר אחד זה ואחד זה מותר למר בריה דרבינא במאי מקנחי ליה מקנחי ליה בקורה ^(א)אמר רבא ^(ב)לא ליתבי איניש אפומיה דליחיא דילמא מיגדרא ליה חפץ ואתי לאתווי ואמר רבא הלא ליצרד איניש כובא ^(א)דילמא אתי לאשוויי גומות ואמר רבא ^(ב)לא ליהרוק איניש אודרא בפומא דשישא ^(א)דילמא אתי לידי סחיטה אמר רב כהנא מיט שע"ג כגדו מכסכסו מבפנים ואין מכסכסו מבחוץ מיתכי טיט שע"ג מנעלו מגררו בגב סכין ^(א)ושעל בגדו מגררו בצפורן ובלבד שלא יכסכם מאי לאו שלא יכסכם כלל לא שלא יכסכם מבחוץ אלא מבפנים א"ר אבהו א"ר אלעזר אמר ר' ינאי מגררין מנעל חרש אבל לא יטן

ישן. שקולפו והיו ממחוק: פלוגתא דבית שמאי ובית הלל
דמוחר לכחוש פלפלין ביום ט
במה

קמא.

שבו א ת"י פכ"ה מהל' שבת
הלכה ככ פתח לארץ מה
עושה ארץ כ"י ש"א פתח
ח:

[illegible]

מוסף רע"י

[illegible]

ב נס'ס גאון

שיט שעל בני מגעל איכא
חספא דרבא, משכחת לה
בפרק כל הכלים גיטלין
בשבת וזו קנן רבא היה
קאזיל בריסתא דמחוזא
איתום מאסניה בטינא,
אתא שמעיה שקל חספא
וקא מכפר ליה.